ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 15.13

BAŞKAN: Başkan Vekili Nevzat PAKDİL

KÂTİP ÜYELER: Ahmet KÜÇÜK (Çanakkale), Ahmet Gökhan SARIÇAM (Kırklareli)

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 39'uncu Birleşimi'nin Üçüncü Oturumu'nu açıyorum.

On birinci turdaki görüşmelere devam ediyoruz.

Komisyon ve Hükûmet yerinde.

Şimdi, söz sırası, şahsı adına, bütçenin lehinde, İstanbul Milletvekili Hüseyin Kansu'ya aittir.

Sayın Kansu, buyurun. (AK Parti sıralarından alkışlar)

HÜSEYİN KANSU (İstanbul) - Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; 2007 yılı Dışişleri Bakanlığı bütçesi üzerinde şahsım adına söz almış bulunuyorum. Genel Kurulu saygıyla selamlıyorum.

Türkiye, AK Parti Hükûmeti döneminde takip ettiği aktif ve dinamik dış politikası ile uluslararası saygınlığı artmış, ulusal çıkarlar istikametinde bölgesel ve küresel merkez ülke konumunu güçlendirmiştir. Klasik, alışılagelen, durağan siyaset anlayışından uzaklaşarak, dış siyasette risk alan ve kendine yeni manevra alanları oluşturan uluslararası bir aktör sıfatına kavuşmuştur. Yakın zamana kadar Türkiye'nin ayak bağı olan ve hareket kabiliyetini daraltan birçok mesele, bugün, artık, tezlerimizi dünyaya aktarabildiğimiz önemli fırsatlara dönüşmüştür.

Türkiye olarak önemli bir tarihî aşamadan geçtiğimiz kuşkusuzdur. Gelinen noktada dış politikamız açısından bazı önemli gelişmelere göz attığımızda, her şeyden önce, Avrupa Birliğiyle ilişkilerimizde önemli bir mesafe kat ettiğimiz görülmektedir. Ancak, Türkiye'nin uyum süreci boyunca olanca iyi niyet ve girişimlerine rağmen Avrupa Birliğinin sekiz başlıkta müzakerelerin dondurulması kararı karşılıklı ilişkiler açısından hakkaniyete uymayan bir karar olmuştur.

Bir süredir Rum kesiminin itirazları nedeniyle zaten yavaşlayan müzakere sürecinde ortaya çıkan son gelişmeleri şu şekilde değerlendirebiliriz:

1) Her şeyden önce alınan karar Avrupa Birliğinde ciddi bir vizyon eksikliğine işaret etmektedir. Türkiye'nin tam üyeliği karşısında Avrupa, dışa dönük küresel bir güç olmakla, içe dönük kapalı bölgesel bir işbirliği örgütü olmak arasında esaslı bir tercihle karşı karşıyadır. Son alınan karar, risk almaktan hoşlanmayan pasif bir tavrın göstergesidir. Yaşanan gerçekler, küresel bir vizyonu gerekli kılarken, bazı Avrupa ülkeleri ve liderlikleri kısa refleksleri sergilemekten kaçınmamaktadır. Fransa, Almanya ve Hollanda'nın, karar sürecinde takındıkları tavır bunun bir örneğidir. Bu konunun Avrupa Birliği içerisinde tartışılması ve bir an önce görüş birliğine varılması, hem Avrupa'nın ve hem de dış dünyanın lehine olacaktır.

2) Sıkça tekrarladığımız gibi, Avrupa ile Avrupa Birliğinin aynı şey olmadığı, son olanlarla birlikte, bir kez daha ortaya çıkmıştır. Ulus devletlerin tekil meselelere ilişkin refleksleri ile Avrupa Birliğinin kurumsal durumu arasında, bazen, önemli bir makas ortaya çıkmaktadır. Avrupa Birliği için belki kullanılacak en güzel tanım, onun ulus devletlerin çıkarlarının bir bileşkesi olduğudur. Bu açıdan ferdî bazı çıkışların Avrupa Birliğiyle süren ilişkilerimizin ana yapısını belirleyici olmadığı son kararla tescil edilmiştir. Bazı üyelerin aksi tutumları ile Güney Kıbrıs Rum kesimine limanların ve havaalanlarının açılması yönünde Türkiye aleyhine sınırlayıcı zaman belirleme gayreti karara aksetmemiştir.

3) Sekiz müzakere başlığının askıya alınması, Türkiye hususunda, Avrupa Birliği içinde bütüncül bir yaklaşımın henüz oluşmadığını göstermektedir. Bir yönüyle Avrupa Birliği üyelik sürecinde Türkiye'nin Avrupa şartlarını hazmetmesini beklerken, bazı Avrupa ülkeleri Türkiye'nin üyeliğini